

ninger til Forslaget, hvor der er gjort Rede for, hvorledes dette Forslag afviger fra den Vedtagelse af Finanslovsforslaget, som fandt Sted i begge Ting ved 3dje Behandling. Medens dette var Princippet, har jeg dog ment derfra at kunne gøre en Undtagelse for to Poster paa § 22, nemlig dels et Lønningstillæg til Departementschefen i Krigsministeriet og dels den bekendte Bevilling til Indkaldelse af flere Militærarbejdere. Jeg har ment, at man om disse to Poster kunde vente Tilslutning fra Rigsdagens Afdelinger, fordi Posterne havde en forholdsvis upolitisk Karakter. Om Bevillingen til Militærarbejdere gjaldt det jo tillige, at den havde været fremme paa Finanslovsforslagene i de senere Aar, men uden at den havde kunnet finde Tilslutning. Jeg mente herefter, at der vilde være Ønske oppe om at faa klaret denne gamle Sag, saaledes at vi ikke paa ny til Efteraaret skulde være nødte til at komme tilbage til den. I Folketinget har man sluttet sig hertil, men man har dog ment, at naar man gik til disse Bevillinger, vilde der være Høje til at indsætte en anden Bevilling, jeg ikke havde optaget, nemlig en Bevilling paa Udenrigsministeriets Budget om et Bidrag en Gang for alle til Fredsbureauet i Bern, en Bevilling, der jo ogsaa turde være bekendt for det høje Tings Medlemmer. Jeg har tiltraadt denne Bevilling, og jeg har tiltraadt den i Haab om, at det høje Ting her vilde acceptere den og saaledes ogsaa bidrage til, at denne Bevilling kan gaa ud af Verden. Den har jo en lang Historie, ikke i og for sig i samme Form, hvori den nu foreligger, nemlig som en ekstraordinær Bevilling en Gang for alle, men derimod som en aarlig Bevilling. Nu er Spørgsmaalet at give dette Beløb, for at man derved kan slippe denne Sag og komme ud over de Vanfælgigheder, den hidtil har voldet Aar efter Aar. Jeg skal meget tilraade, at det høje Ting vil slutte sig her til, og jeg skal saa i det hele taget anbefale, at det høje Ting vil vedtage det foreliggende Forslag i den Stikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget.

Steffensen: I Henhold til de Udtalelser, vi hørte fra den højtærede Konfilspræsident og Finansminister, skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for Forslag til Finanslov uforandret. Ganske vist er den Bevilling paa 2,000 Kr., der er optagen paa § 17 til Fredsbureauet i Bern, ikke tiltalende for os, og vi maatte helst ønske os fritagne derfor, men da det er et Beløb en Gang for alle, og man derved tør haabe at være af med denne Sag, synes jeg dog efter Omstæn-

dighederne, at Landstinget ikke bør vægre sig ved at gaa ind derpaa. Den repræsenterer ikke andet end 2,000 Kr. Det er en usmagelig Bevilling, men vi have vedtaget adskilligt tidligere, der ikke har været meget mere smageligt, og saa kunne vi vel ogsaa tage det med. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Finanslovsforslaget uforandret.

Bojsen: Da der nu er Udsigt til, at vi kunne faa en Finanslov, saa kunde det aldrig falde mig ind at lægge nogen som helst Hindring i Vejen derfor. Det har været temmelig længe i Aar, inden vi ere komne til et Resultat, og der er jo sikkerlig nu ikke mere Tid at spille; men jeg kan dog ikke andet end udtale en Beklagelse over, at Betalingen af Krigsomkostningerne efter denne lange Strid, vi have haft i Aar lige som i Fjor, tilfalder Landbruget. I Fjor, da vi vedtog Finansloven ogsaa efter nogen Strid, endte det med, at en af de vigtigste Bevillinger for Landbruget, nemlig Ordningen af Forholdene ved Esbjerg, blev slettet og faldt, fordi man den Gang ikke vilde gaa ind paa nogle militære Bevillinger, saa vidt jeg husker til nogle Telefonpæle og Militærarbejdere. Krigsomkostningerne bleve betalte i Fjor af Landbruget, og det synes at gaa paa lignende Maade i Aar, at den Bevilling, som man særlig i Sylland sætter overordentlig stor Pris paa, nemlig de 200,000 Kr. til at ordne vor Rødetzport, nu falder bort. Der staar i den Betænkning, som Folketingets Flertal har affattet, at Grunden til, at man har ladet denne Bevilling falde, var den, at Regeringen havde meddelt, at den maatte betragte det som givet, at en saadan Endring i Finanslovsforslaget ikke vilde blive vedtagen i Landstinget, medmindre der tillige optoges yderligere Bevillinger i militære Øjemed. Det forekommer mig mærkeligt, at Landstingets Stilling virkelig skulde være en saadan, at man vilde vægre sig ved at bevilge til Landbruget, naar man ikke kan faa tilsvarende militære Bevillinger. Dette Standpunkt vilde jo være saa meget mærkeligere, som dette Ting, eller i alt Fald Flertallet af dette Ting, er valgt, om jeg saa maa sige, paa Hartfornsgrund. Hartfornet er jo særlig repræsenteret i dette Ting, og det vilde være højt mærkeligt, om det saa virkelig skulde være Tilfældet, at dette Ting netop skulde modsætte sig Bevillinger til det danske Landbrug. Det forekommer mig, at det ser noget mærkeligt ud; men det har været Landbrugets Stæbne forrige Aar og ogsaa i Aar, at Krigsomkostningerne ere vi komne til at betale; jeg havde nær sagt, det gaar os som